

Reisebrev fra Christina og Rune i Ingolstadt

Ingolstadt er den 4. største byen i Bayern, og sentrum for om lag 200.000 mennesker. I den gamle bykjernen, som delvis er omgitt av bymurer og tårn, finnes mange bevarte byggverk fra middelalderen. Ingolstadt er først nevnt 806 som festning, og fikk byrettigheter 1250. Det bayerske universitet lå i Ingolstadt fra 1472 til 1802, da det ble flyttet til München.

Rune har valgt byens teaterhus i sin praksisperiode:

Stadttheater Ingolstadt er et av Tysklands største og mest aktive teaterhus: Omkring 150 ansatte sørger for stor aktivitet på 6 scener i byen, 3 av disse i eget hus. Teateret eies og drives av Stadt Ingolstadt. Den tekniske staben teller omkring 30 personer, som jobber tett sammen med omtrent like mange snekkere, malere, rekvisitører, skreddere osv, som lager alt av kulisser, rekvisitter og kostymer.

Hovedscenen, Das Große Haus har 663 seter, og er en moderne teaterscene med et 12x8 meter stort scenegulv som kan heves, senkes, skråstilles og skyves til siden. Orkestergraven kan heves til scenenivå eller senkes bortimot 3 meter.

Der er også innredet en scene i det gamle verkstedet i kjelleren, hvor det settes opp forestillinger og arrangeres workshops for barn og unge. Huset rommer også byens største konsertscene, Festsaal, med plass for 1300 seter.

Kleines Haus holder til ved Turm Baur, og er en del av det gamle festningsanlegget til den Bayeriske Armé. Her spilles mindre oppsetninger for opptil 300 tilskuere.

Jeg ble godt mottatt av teaterets tekniske stab, og raskt satt i arbeid. Großes og Kleines Haus har til enhver tid 3-4 vekslende forestillinger hver, slik at scenene rigges om bortimot daglig. Dette stiller store krav til logistikken, siden kulissene til de ulike forestillingene må lagres så nær scenen som mulig uten å komme i veien for hverandre.

Min første oppgave var å dekke golvet på hovedscenen med jord til forestillingen «Kasimir und Karoline». Å være med å bygge opp og ned i de ulike scenene er både morsomt, spennende og lærerikt. Kollegene er en lystig gjeng, som jobber hardt for at produksjonene skal løpe knirkefritt og trygt.

Christina får i sin praksisperiode undervisning hos fiolinisten og komponisten Igor Loboda:

Igor Loboda ble født i 1956 i Tblisi, Georgia. Han fikk fiolinundervisning hos Konstantin Vardeli og professor Leo Schiukaschwili fra han var 6 år gammel. Fra 1974 til 1979 studerte han komposisjon ved musikkhøyskolen i Tblisi og hos professor Zitovitsj i St. Petersburg. Han ble premiert i komposisjonskonkurranser i Tblisi (1976) og Moskva (1978).

Det Georgiske Kammerorkester (forkortet GKO) har hatt base i Ingolstadt siden 1990, og er en sentral og svært synlig aktør i bybildet.

Siden 1981 har Igor Loboda vært medlem i GKO, og han har skrevet flere arrangementer for orkesteret. Georgisk og russisk folkløse og en tydelig jazzfeeling preger hans musikk.

I mitt praktikum hos Igor Loboda blir jeg bedre kjent både med komponisten og hans komposisjoner. I de siste årene før jeg kom til Norge hadde jeg fiolintimer hos Tamas Batiashvili, et annet medlem av GKO, og var ikke nærmere kjent med Igor. Vårt første møte var tilfeldig – han øvde på et eget verk med sin datter da vi skulle se på samme lokalet for bryllupsfeiring - ikke lang tid etter jeg hadde begynt å studere i Tromsø. Vi ble bedt om å høre, og ble fascinert både av personligheten og stykket. Den gangen fikk jeg disse notene med en gang. Ett år senere planla jeg en konsert i hjembyen min, der jeg fikk framføre to komposisjoner som vår Trio DiRR hadde jobbet med og to strykekvartetter sammen med georgiske musikere, der Igor selv spilte 1. fiolin.

Fra å kunne spille en håndfull verk av Igor Loboda kan jeg nå, takket være Reis & Ryk, nærmest vise til en liten verkfortegnelse. Dette består av mindre og større verk for forskjellige besetninger. Etter en ukes arbeid med Igor Loboda har vi hovedsaklig gått gjennom stykker som jeg anser for sannsynlig etterhvert å kunne framføre med musikere i Norge. I neste uke ser jeg for meg å spille inn noen stykker for å ha noe å vise til musikere i Norge, da notebildet alene ofte ikke er tilstrekkelig. Vi skal videre se på tekniske utfordringer og ennå et par for meg ukjente verk.

En stor takk til Reis & Ryk Kultur for et spennende og lærerikt opphold i Ingolstadt!